Dosarul nr. 1-42/2025

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

26 martie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier - Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești– Roman Chihai,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Veaceslav Cătărău,

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Ciubotaru Ștefan *****, *născut la *****, IDNP *****, originar din r-nul *****, domiciliat în satul *****, r-nul *****

,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) din Codul penal.

La data de 29 ianuarie 2025 în Judecătoria Hîncești a parvenit cauza penală de învinuire a lui Ciubotaru Ștefan în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) din Codul penal.

Potrivit fișei din data de 29 ianuarie 2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 03 februarie 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 26 martie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Roman Chihai în temeiul art. 80^1 Cod penal a pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărătorul inculpatului și inculpatul au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea descriptivă

În baza actelor din dosar, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Ciubotaru Ștefan, născut la *****, domiciliate în satul***** r-nul Hîncești, la data de 02.11.2024, aproximativ la ora 08:30 min., aflîndu-se în s***** r-nul ***** acţionând cu intenţie directă, urmărind scopul pătrunderii ilegale în domiciliu fară consimţământul proprietarului prin deterioararea portierei, a intrat în casa cet. Trifiniuc Sergiu, unde se afla cuncubina Macovei Elena, situat la adresa sus-vizată, iar la solicitarea concubinei Macovei Elena de a părăsi locuinţa, ultimul nu s-a conformat, în aşa mod fiindu-i încălcat dreptul la inviolabilitatea domiciliului, consfinţit în art.29 din Constituţia Republicii Moldova.

Acțiunile lui **Ciubotaru Ștefan** au fost încadrate în prevederile art. 179 alin. (1) din Codul penal,***"Pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei."***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Ciubotaru Ștefan** fiind asistat de avocatul Veaceslav Cătărău a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, Veaceslav Cătărău ascultând opinia procurorului Roman Chihai, care nu au obiectat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, conform art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 26 martie 2025, a admis cererea inculpatului **Ciubotaru Ștefan** și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată, **sub jurământ,** inculpatul **Ciubotaru Ștefan** vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că, pe data de 02 noiembrie 2024 a sunat-o pe E. Macovei, că o lăsase pe concubine sa Grecu Mihaela la Cioara. Macovei E. nu-i permitea concubinei să vorbească cu el la telefon. El s-a dus la Cioara, a intrat în gospodăria lui Trifiniuc Sergiu, unde era concubine sa cu Macovei. A tras de ușă și și-a luat concubine și a plecat. Macovei i-a cerut să iasă din ogradă și el a ieșit. Îi pare rău de cele comise. Este de acord să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de Ciubotaru Ștefan este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

- ***Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 22.11.2024 înregistart în REI – I*** /f.d.4;
- ***Proces verbal de cercetare la faţa locului, planşa foto din 02.11.2024 /f.d.11-13/;***
- ***Procesul-verbal de audiere a părții vătămate Macovei Elena din 29 noiembrie 2024***, potrivit căruia a declarant că cu aproximativ o săptămînă înainte 02.11.2024 se afla în satul*****, r-nul *****, astfel cet. Mihaela Grecu a venit la ea în vizită, cu ea se cunoaște de mult timp, sunt prietene, au servit cite o cafea şi apoi puţin vin. Ulterior a telefonat-o cocubinul său Sergiu Trifiniuc cu care este în relaţii de aproximativ 5 ani, copii cu el nu are, dar din altă relaţie are*****copii şi a comunicat ca să se ducă în s. Cioara r-nul Hînceşti pentru a expedia lui un colet peste hotare în Anglia. Atunci ea i-a povestit ce se întîmplă la ea în familie cu concubinul Ciubotaru Ştefan şi a rugat-o să se ducă cu ea pentru a lua hainele de la domiciliu unde locuia, tot s.*****, ele s-au deplasat, au luat hainele şi s-au dus în s. Cioara împreună. La data de 01.11.2024 seara cet. Ciubotaru Ştefan a telefonat-o pe concubina sa Grecu Mihaiela şi i-a comunicat că diminiaţa la 02.11.2024 se trezeşte cu el la poartă şi o să fie rău, ele nu

și-au făcut griji că au crezut că glumeşte. Astfel, la data de 02.11.2024, el a venit ea cu prietena sa Grecu Mihaiela se afau în casă făceau focul, ele nu stiau că el o să vie, poarta era încuiată de o zi în urmă şi uşa la casă după ce a adus lemne tot era încuiată, în timpul acela a telefonat-o concubinul său Sergiu şi l-a poartă s-a auzit o voce care striga pe Sergiu ,ele au înţeles că este Ciubotaru Ştefan, concubinul său a spus să lase să strige să nu deschidă la nimeni, văzînd că nimeni nu deschide acesta a sărit gardul, a mers prin ogradă a tras de uşă şi a văzut că este încuiată, s-a deplasat înapoi în drum ieşid pe poartă şi a discutat cu un om, ea nu cunosc cum îl cheamă dar vizual îl cunoaște şi a intrat înapoi în ogradă, a tras de uşă cu putere şi a rupt lacătul de la uşă (uşă veche, simplă) şi a intrat direct în camera unde ele făceau focul acolo era unica lumină aprinsă în casa respectivă, a spus cuvinte necezurate către Grecu Mihiela şi a apucat-o de păr şi a scos-o cu forţa afară, copii nu erau numai ele două şi deja Ciubotaru Ștefan, între timp ce o scoatea pe prietena sa Grecu Mihaiela ei personal nu i-a făcut nimic la moment nu a numit-o cu cuvinte urîte, dar după ce au eşit din ogradă a spus că ”cu tine mă lămuresc pe urmă”. Menționează că, în ogradă el nu a bătut-o pe Mihaiela Grecu, dar o tîrîia din urma lui s-o scoată din ograda sa. Anterior Ciubotaru Ștefan a mai intrat în domiciliul ei, dar nu în s*****, a intrat în domiciliu din s.***** aproximativ 2 săptămîni înainte de cele întîmplate la data de 02.11.2024, la fel fără permisiunea ei. Dorește să anexeze la procesul verbal de audiere capturi de ecran efectuate de la camera de luat vederi care este instalată în gospodăria din s*****, care confrmă că la data 02.11.2024, cet. Ciubotaru Ştefan a intrat în gospodăria sa fără permisiune /f.d. 23-26/;

- ***Procesul-verbal de audiere a martorului Grecu Mihaiela din 27 decembrie 2024***, care fiind audiată a comunicat că: locuiește pe adresa indicată, împreună cu concubinul său Ciubotaru Ştefan de 1 an şi jumate, data nu ţine minte , dar cunoaște că era luna noiembrie, a fost la Macovei Elena cu care este prietenă şi a servit o cafea, după cafea au servit băuturi alcoolice, 2 sticle de 1,5 litru de vin, după Macovei Elena în urma unei discuţii despre relaţiile familiare, i-a propus să se deplaseze cu ea în satul Cioara, ea a acceptat din motiv că nu cunoaște ce era cu ea şi a dorit să plece de la concubinul său Ştefan, s-a delasat la domiciliu din s.***** şi-a făcut bagajul şi a plecat în s.Cioara. Tot în ziua respectivă concubinul a telefonat-o şi a comunicat cu el locul aflării nu i-a spus. A doua zi s-au trezit Macovei s-a deplasat la magazin a luat de mîncare, şi ele stăteau. Elena a încuiat uşa, el a intrat în ogradă a tras de uşă şi a deschis-o, ea s-a ascuns sub pat, dar el a găsit-o, Macovei Elena a comunicat s-ă iasă afară, el a refuzat şi a continuat să o caute, a găsit-o şi a luat-o acasă, către Macovei, concubinul a comunicat doar cuvinte necenzurat, nu a lovit-o, cînd a eşit din gospodărie maşina era mai departe, adică după colţ, alte persoane nu mai erau doar şoferul, care l-a văzut cînd a urcat în automobil de culoare roşie de tip autobus mic, acesta nu a văzut nimic /f.d. 35-36/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de Procedură Penală –fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând cauza penală prin prisma art. 364[1] din Codul de procedură penală, audiind conform regulilor de audiere a martorului inculpatul **Ciubotaru Ștefan** care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principiului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate **Ciubotaru Ștefam** a comis infracţiunea prevăzută de art. 179 alin.(1) Codul penal, ***”Pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.”***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***” CtEDO a statuat că ”(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală”.

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că componenţa de infracţiune este o totalitate de elemente şi semne obiective şi subiective, care permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracţiune.

În sensul art. 179 alin.(1) din Codul penal, se consideră violare de domiciliu - **pătrunderea** sau rămînerea ilegală **în domiciliul sau în reşedinţa unei persoane** fără

consimţământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum şi percheziţiile şi cercetările ilegale.

Potrivit art. 6 pct. 11 din Codul de procedură penală, ***domiciliu*** – locuinţă sau construcţie destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun).

Prin **noțiunea de domiciliu**, în sensul prezentului cod, se înțelege și **orice teren privat,** automobilul, navă maritimă și fluvială privată, birou.

Infracțiunea de "**Violare de domiciliu**", prevede că, pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere sau loc împrejmuit ținînd de aceasta, fără consimțământul persoanei care se folosește.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin trei modalități: a) pătrundere ilegală; b) rămînere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei ori c) refuzul de a le părăsi la cererea persoanei.

Acțiunea de pătrundere presupune survolarea spațiului locativ, intrarea ilegală a făptuitorului în domiciliul sau în reședința persoanei.

A rămîne înseamnă a nu părăsi locul în care se află făptuitorul.

Latura subiectivă a infracțiunii se săvîrșește cu intenție directă. Făptuitorul este conștient de caracterul ilegal al pătrunderii sau rămînerii, fără consimțământul stăpînului, în domiciliul sau în reședința acestuia, încălcîndu-i astfel libertatea.

Prin *obiectul material* al infracțiunii de violare de domiciliu ar trebui să înțelegem și orice alt loc *împrejmuit* și care ține de localitatea respectivă. *Obiectul material* este alcătuit din orice fel de spațiu care aparține unei locuințe și care păstrează semnele fizice cu privire la această apartenență, *adică este îngrădit*. În acest caz spațiul *trebuie să fie delimitat*, ca pătrunderea fără drept să poate fi catalogată propriu-zis. Există case al căror spațiu nu este împrejmuit. De aceea, faptul dat va constitui un risc pe care proprietarul si-l asumă, deoarece nu va putea fi vorba de o pătrundere fără drept într-un spațiu care nu este delimitat printr-o îngrădire fizică.

Potrivit dispozițiilor art. 2 din Codul penal, legea penală apăr împotriva infracțiunilor persoana, drepturile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

Constituția Republicii Moldova, articolul 29, asigură respectarea inviolabilității la domiciliu și reședinței, relatînd că acestea sunt inviolabile, nimeni nu poate pătrunde sau rămîne în domiciliul său sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

Astfel, domiciliul nu este dependent de dreptul de proprietate asupra unei case (spațiu de locuit), proprietarul este dependent de a dispune după bunul său plac de posesia și folosința domiciliului, reședinței.

Conform art. 38 din Codul civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are reşedinţa obişnuită. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atît timp cît nu şi-a stabilit un altul.

Or, domiciliul sau reşedinţa temporară a persoanei fizice se prezumă pînă la proba contrară, sau că se află la locul menţionat în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege.

La caz, infracțiunea de violare de domiciliu nu este o infracțiune contra patrimoniului, victima nu trebuie să dispună de orice drept asupra bunului, dar dreptul de abitație asupra încăperii calificate drept domiciliu.

Astfel, pentru calificarea faptei conform art. 179 Cod penal, nu prezintă importanță statutul victimei: proprietar, chiriaș, membru al familiei, care are dreptul de abitație. Asupra condițiilor pe care trebuie să le întrunească victima infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, în calitate de condiție de bază instanța menționează că, domiciliul sau reședința care este violată, reprezintă pentru victimă un drept fundamental care este prevăzut și garantat de art. 29 din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, vina inculpatului **Ciubotaru Ștefan** este deplin dovedită şi se încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. 179 alin.(1) din Codul penal, ***"Pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțămîntul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei."***

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată

inculpatului **Ciubotaru Ștefan** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Fapta săvârșită de către **Ciubotaru Ștefan** în baza art. 179 alin.(1) din Codul penal, se pedepsesc cu amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, care conform art. 16 alin.(2) din Codul penal, se consideră infracțiune ușoară.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 Cod penal – nu au fost stabilite, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică. Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul penal, instanța nu a stabilit.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Ciubotaru Ștefan** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La aplicarea tipului și măsurii de pedeapsă instanța ia în considerare atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art.61 alin.(2) Codul penal-

pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de inculpatul **Ciubotaru Ștefan** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii ușoare.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Ciubotaru Ștefan** se caracterizează negativ (f.d.46), anterior fost judecat (f.d.45, 54), a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului **Ciubotaru Ștefan** este posibilă fără privarea lui de libertate.

Instanța reține că, potrivit art.75 alin. (2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, instanţa de judecată, pornind de la scopul pedepsei penale, reţinând necesitatea influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar fi contribuit la maximum la realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la comiterea infracțiunilor, ajunge la concluzia că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului.

Reieșind din normele *precitate* și din cumulul circumstanțelor cazului
elucidate mai sus, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului **Ciubotaru Ștefan** poate fi aplicată pedeapsa, **sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.**

Or, prezent în ședința de judecată inculpatul **Ciubotaru Ștefan** a optat pentru numirea unei asemenea pedepse.

Reținînd prevederile art. 80/1 CP, în raport cu art. 364/1 CPP, limita maximă a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității prevăzută la art. 179 alin. (1) CP, este de 150 ore (200/4=150) și limita minimă este de 60 ore (100/4=60).

Ținînt cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea infracțiunii, precum și de fraptul că, inculpatul anterior a fost diferit justiției chiar dacă procesul penal în privința acestuia a fost încetat, instanța ajunge la concluzia a stabili în

privința lui **Ciubotaru Ștefan** o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității îndreptată spre limita maximă a sancțiunii articolului incriminat și anume va reduce cu o pătrime din limita maximă de pedeapsă prevăzută la alin.(1) art. 179 din Codul penal, și anume din 200 ore ceea ce constituie 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Or, pedeapsa stabilită cu muncă neremunerată în folosul comunității este o garanție că va fi executată de către inculpat, așa cum acesta și-a manifestat acordul de ai fi numită o asemenea pedeapsă.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a-i aplica inculpatului **Ciubotaru Ștefan** pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În conformitate cu prevederile art.67 alin.(2^2) Codul penal, condamnatul **Ciubotaru Ștefan**, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Chestiunea privind măsura preventivă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Instanța examinînd cauza penală a constatat că în cadrul urmării penale **Ciubotaru Ștefan** la data de 22 ianuarie 2025 a semnat obligația de nepărăsire a țării, pe un termen de 60 de zile /f.d.71, 72/, care se menține pînă la definitivarea sentinței.

Partea dispozitivă:

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 364^1, 384-385 din Codul de procedură penală, art. 80^1 Cod penal, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Ciubotaru Ștefan** de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80^1 din Codul penal, și i se stabilește o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore.

Se obligă **Ciubotaru Ștefan** să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la Biroul de Probațiune Hîncești, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui **Ciubotaru Ștefan** că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Măsura prezentivă aplicată în privința lui **Ciubotaru Ștefan** - obligarea de a nu părăsi țara, se menține pînă la definitivarea sentinței.

Sentinţa cu drept de atac în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești.

Președinte de ședință,
judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: